

VINERI • 11 OCTOMBRIE 2013 • ANUL LXIII NR. 41

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

CURS DE
MIHAI
EDITA

Povești și poezii românești la Otlaca-Pustă
Tradiții bihorene la Festivalul „La obârșii, la izvor”
Bobocii de la Liceul „Bălcescu” vor prieteni noi și profesori buni

CALENDAR ORTODOX

14 octombrie, Ț) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași.

15 octombrie, marți, M Sf. Sfințit Mc. Luchian; Sf. Savin și Vars, Ep.; Cuv. Eftimie cel Nou.

16 octombrie, miercuri, Sf. Mc. Longhin Sutașul.

17 octombrie, joi, Sf. Prooroc Osea; Cuv. Mc. Andrei Criteanul.

18 octombrie, vineri, Ț Sf. Ap. și Ev. Luca; Sf. Mc. Marin cel Bătrân; Cuv. Iulian.

19 octombrie, sâmbătă, Sf. Prooroc Ioil; Sf. Mc. Uar, Felix pr. și Eusebiu diac.; Cuv. Ioan de la Rila.

20 octombrie, duminică, Sf. M. Mc. Artemie; Cuv. Matroana; Cuv. Gherasim cel Nou. Duminică a XXIII-a după Rusalii (Vindecarea demonizaților din ținutul Gherghesenilor).

10 vorbe pe săptămână

BUBOS – 1. Cu bube, plin de bube; buburos. 2. (Despre plante, fructe) Plin de umflături, de noduri, de creștături, de excrescențe. – Bubă + suf. -os = KELESES, KELEVÉNYES**CÂRÂI** – 1. Intrans. (Despre unele păsări; la pers. 3) A scoate sunete caracteristice, neplăcute, scurte și guturale. 2. Intrans. Fig. (Peior.) A vorbi cu un ton ascuțit și strident, care trădează ostilitate. 3. Trans. Fig. (Fam.) A cicăli, a bate la cap pe cineva. f& Refl. recipr. A se certa. Toată ziua se cârâie. – Câr + suf. -ii = KÁROG**CONFERINȚIA** – A ține o conferință = ELŐAD, ELŐADÁST TART**EDUCATOR** – 1. (Persoană) care educă copiii, tineretul (în școli); profesor, învățător. 2. Persoană cu o pregătire specială care se ocupă de educația copiilor preșcolari (în cămine și în grădinițe). – Din fr. éducateur, lat. educator = NEVELŐ, ÓVÓNÓ**FILANTROPIE** – Acțiune de binefacere întreprinsă în folosul oamenilor săraci. – Din fr. philanthropie = EMBERSZERETET, EMBERBARÁTI ÉRZÉS**MECENA, MECENAT** – Protector al literaturii, al artelor, al științelor. – Din fr. mécène = MECÉNÁS, PÁRTOLÓ**MISIUNE** – 1. Însărcinare, împuternicire dată cuiva, sarcină de a face un anumit lucru. 2. Grup de persoane (oficiale) trimis într-o țară străină cu un anumit scop (de obicei diplomatic); delegație. Ê% Misiune diplomatică = reprezentanță diplomatică a unui stat, condusă de un ambasador sau de un ministru plenipotențiar. 3. Acțiune de propagare a creștinismului în țări cu altă religie dominantă; instituție religioasă dintr-o asemenea țară, prin care se propagă creștinismul. 4. Rol, rost, datorie, menire. – Din fr. mission, lat. missio, -onis = MEGBÍZATÁS, KIKÜLDETÉS; MISSZIÓ; HIVATÁS, RENDELLETÉS; HITTÉRÍTÉS**SĂRMAN** – 1. (Adesea substantivat) Sărac. 2. (Înv. și reg.) Orfan. 3. (Adesea substantivat; exprimă compătimire față de cineva sau de ceva) Biet, nenorocit, sărac. – Din bg., scr. siromah, cu schimbare de suf. = SZEGÉNY, SZERENCSETLEN**SESIUNE** – Perioadă de timp în care membrii unui organ reprezentativ, al unei instituții științifice sau ai altui colectiv organizat se întrunesc pentru a rezolva împreună unele probleme; p. ext. ședințele ținute în această perioadă de timp. – Sesiune de examene = perioadă de timp în cursul căreia se țin examene. – Din fr. session, lat. sessio, -onis = ÜLÉSSZAK; VIZSGAIDŐSZAK**SUBTITRA** – A realiza subtitlurile unui film sonor. – După fr. sous-titrer = FELIRATOZ

dex online

Budapesta

Săptămâna filmului
românesc

ICR Budapesta, în parteneriat cu Cinematograful „Urania” din Budapesta și cu Secretariatul de Stat pentru Cultură din cadrul Ministerului Resurselor Umane din Ungaria organizează, în perioada 15–19 octombrie, „Săptămâna filmului românesc la Budapesta”. În data de 15 octombrie 2013, de la ora 18.00, „Seara de gală” va debuta cu prezentarea filmului „Poziția copilului”, în prezența actorului *Bogdan Dumitrache*. Pe 16 februarie, între orele 15.00–16.30 acesta va participa și la work-shop-ul găzduit de Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică din Budapesta, clasa profesorului univ. dr. *György Báron*. Alături de filmul „Poziția copilului”, candidatul anul viitor la Premiul Oscar, categoria „Film străin”, vor mai fi prezentate filmele artistice: „După dealuri”, regia *Cristian Mungiu*, „Domestic”, regia *Adrian Sitaru* și „Rocker”, regia *Marian Crișan*, alături de filmul documentar „Într-o furtună. Insula”, regia *Laurențiu Damian*. Filmele vor fi subtitrate în limba maghiară, documentarul „Într-o furtună. Insula” urmând să fie proiectat cu subtitrare în limba engleză.

Poza săptămânii

Povestea lui Câlțu Bătrân de Mihai Purdi a prins viață pe scena din Otlaca

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foaia românească aparține autorilor. Foaia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

Pe copertă: Concurs de povești românești la Otlaca-Pustă
(foto: Ana Cioca)

Jula

Consul
nou la
Consulat

La începutul lunii octombrie și-a ocupat postul noul consul de la Consulatul General al României din Jula, domnul *Titu Nicolae Gheorghiof*. Noul consul, alături de consulul *Dragoș Țigău*, a participat deja zilele trecute la evenimentele culturale românești, organizate în Otlaca-Pustă, Bățania și Jula. Domnul Titu Gheorghiof este originar din județul Arad, a terminat Facultatea de Drept din București, între anii 1990–1991 a ocupat funcția de primar al orașului Arad, a fost deputat parlamentar PNL și secretar general al Camerei Deputaților din cadrul Parlamentului României. EȘ.

Două decenii de existență a Institutului de Cercetări al Românilor din Ungaria

Sâmbătă, 5 octombrie, Centrul Cultural Românesc din Jula a găzduit un eveniment important din istoria Institutului de Cercetări al Românilor din Ungaria, aniversarea a 20 de ani de la înființarea sa. Directoarea dr. Maria Berényi în alocuțiunea sa a evocat cei douăzeci de ani de existență care a pornit de la ideea unui grup de intelectuali români din Ungaria, entuziaști și inimoși, care s-au lansat într-un proiect deosebit înființând Institutul de Cercetări al Românilor din Ungaria. La eveniment a onorat cu prezența doamna Mihaela Teodor, consi-

lier la Ministerul Afacerilor Externe a României – Departamentul Politici pentru Relația cu Românii de Pretutindeni și Paulik Antal, director general în cadrul Ministerului Resurselor Umane – Secretariatul de stat pentru Culte, Naționalități și Relațiile cu Societatea Civilă, Departamentul pentru Naționalități. Cu această ocazie, directoarea Maria Berényi a primit o diplomă de excelență din partea ministrului delegat pentru românii de pretutindeni, Cristian David, ca semn de recunoaștere a celor 20 de ani de activitate și a contribuției deose-

bite la păstrarea și promovarea identității etnice, lingvistice, culturale și religioase a românilor din Ungaria.

În cadrul programului au fost lansate și prezentate de către autori cele 10 volume noi ale Institutului, apărute în cursul anului 2013, finanțate de Ministerul Resurselor Umane din Ungaria. Cu ocazia aniversării a fost lansată și pagina web a Institutului. Deoarece evenimentul a fost foarte bogat, cu detalii vom reveni în numărul următor al săptămânalului nostru.

A.C.

„Pro Cultura Minoritatum Hungariae” 2013

Institutul Cultural Maghiar lansează și în acest an concursul pentru nominalizarea la premiul pentru activitatea culturală a minorităților naționale și etnice din Ungaria.

Premiul „Pro Cultura Minoritatum Hungariae” va fi acordat unei persoane sau organizații minoritare care desfășoară o activitate marcantă pentru păstrarea și dezvoltarea moștenirii culturale a limbii materne și prin activitatea lor contribuie la conviețuirea popoarelor din Bazinul Carpatic. Se acordă opt premii, care vor fi înmânate pe 8 decembrie 2013, în cadrul Galei Naționalităților, organizată cu ocazia Zilei Minorităților din Ungaria.

Nominalizarea candidaților pentru premii se va face prin poștă și prin e-mail la adresa lukacs.maria@nmi.hu până în 30 octombrie 2013, informații suplimentare fiind accesibile pe site-ul www.nmi.hu sau la numărul de telefon 06-1/225-6043.

Comunicare despre mecenai și fundații din Ungaria

Arhivele Naționale – Mureș, Institutul de Cercetări Socio-Umane „Gheorghe Șincai” și Universitatea „Petrui Maior” din Tîrgu Mureș organizează în ziua de 11 octombrie cea de-a XII-a ediție a Sesiunii anuale de comunicări științifice „Arhivele și cercetarea istorică”, cu tema „Cultură și intelectuali. Diferență și diversitate”.

În cadrul sesiunii, care se va desfășura la sediul Universității „Petrui Maior”, va fi inclus un moment dedicat lansării ultimei apariții editoriale. Din partea comunității românești din Ungaria va participa la acest eveniment cercetătoarea dr. Maria Berényi, directoarea Institutului de Cercetări al Românilor din Ungaria, care va ține comunicarea cu titlul „Mecenai, fundații și acte filantropice la românii din Ungaria de azi (secolul XIX)”.

E.Ș.

EDITORIAL

O licărire de patriotism

În Ungaria aproape că nu mai surprinde pe nimeni că discursurile politicianilor, de la miniștri până la primari sau consilieri locali au un conținut „unguresc”. Scuze, mai nou se numește „național” (adică, nemzeti). Pentru că la noi mai nou totul este „național”: impozitele, taxele, manualele, țigările, reducerea taxelor la regie, nici cultura nu mai e maghiară ci este națională, poate până și apa ce curge din robinet e tot națională. Orice vorbire a premierului sau a miniștrilor de la Budapesta, nu conținează că e rostită în parlament, la inaugurarea unei statui sau a unui stadion de fotbal, conține expresiile: maghiar, național, unitatea tuturor maghiarilor din lume, forța ungurească, viitorul națiunii noastre, etc. Totul este maghiar și unguresc, până la sufocare.

În astfel de condiții, când prin presă și prin toate canalele de informare, populația Ungariei, indiferent de naționalitate, origine sau vârstă, este îndopată cu maghiarisme și naționalisme, nicio lege a naționalităților, oricât de perfectă ar fi ea, nu reușește să încurajeze păstrarea limbii materne și a valorilor culturale, religioase proprii, nu poate întări identitatea unei naționalități.

Tocmai din acest motiv a fost ca o pată de culoare cântecul cu conținut patriotic românesc a lui Cornel Borza, „De ești ardelean...”, care după ce a stârnit lacrimi în ochii unora, a ridicat în picioare o sală întreagă, duminica trecută, la Centrul Cultural Românesc din Jula. Cântărețul bihorean ne-a îndemnat la Festivalul „La obârșii, la izvor”, prin frumosul său cântec care evocă numeroase personalități și elemente din istoria românilor, ca „să fim cu toți uniți și nu despărțiți”. Cei ce am participat la spectacolul bihorenilor (din România) am putut vedea că încă mai există o licărire de sentiment românesc și printre românii din Ungaria, și poate nu am ajuns încă în ceasul al 12-lea. Evenimentul organizat de Biserica Ortodoxă Română din Ungaria are, și prin titlul lui, un scop clar: de a ne întoarce la obârșii, la origini. Păcat, însă, că la manifestare am văzut aproape numai oameni de generația a treia și foarte puțini tineri. Nu la copii ne gândim, căci pentru ei sunt organizate alte programe, decât că au lipsit cu desăvârșire acei credincioși de 30-40 de ani, care în unele parohii, cum sunt Micherechi sau Jula, participă activ la viața bisericească. Ar merita atrași în viitor și pe ei, nu doar pe părinții și bunicii lor.

Gândindu-ne la patriotism sau patriot, ne trec prin minte în mod automat cuvintele: neam, națiune, biserică, strămoși, tradiții și obiceiuri. Și, inspirându-ne de la conaționalii noștri unguri, neapărat încă ceva: educație. Fără o educație românească nu poți să fii român. Dacă nu știi cine a fost Mihai Eminescu sau Ștefan cel Mare sau Constantin Brâncuși sau George Enescu, înseamnă că nu-ți cunoști istoria, cultura, și în consecință nu o vei putea transmite nici copiilor, nepoților tăi. Toate acestea laolaltă, limba, credința, istoria și cultura, pot menține o naționalitate în viață. Dacă numai una lipsește, a apărut deja crăpătura, care va duce vrând-nevrând la desființare, la dispariție.

Patriotismul niciodată nu trebuie confundat cu xenofobia. Aceasta din urmă înseamnă preferința exclusivă pentru un singur neam, însoțită de marginalizarea minorităților și de ostilitate, ură față de tot ce este străin. Să reținem vorbele marelui istoric Nicolae Iorga, care ne învață: „Un patriot se recunoaște prin faptul că iubește, respectă și caută să adune și să îmbunătățească țărâmurile și oamenii, pe când un șovinist urăște tot ce nu-i seamănă și dezbină oamenii”. Puținele noastre instituții, și în primul rând Școala și Biserica, prin educație și prin credință, au puterea de a ne aduna și a ne uni pe noi, români cu români, de o parte și alta a graniței.

Eva Șimon

Conferință preoțească despre misiunea bisericii în rândul tinerilor și rolul icoanei în viața credincioșilor

Pe 26 septembrie, la Parohia Ortodoxă Română din Săcal a avut loc cea de-a doua conferință preoțească misionar-pastorală din acest an. Înainte de conferință, în biserica din Săcal a fost săvârșită Sfânta Liturghie Arhierască, de către PS Părinte Episcop Siluan, împreună cu aproape toți preoții Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, la care au participat și credincioși din Săcal și din alte parohii.

Conferința preoțească a avut loc la Casa de Cultură din localitate, fiind prezentate două referate: părintele Visarion Tuderici, secretar eparhial a vorbit despre „Misiunea Bisericii în rândul tinerilor”, iar părintele Cosmin Pop, parohul de la Jaca, a conferențiat despre rolul icoanei în cultul bisericii și în viața credincioșilor, și totodată despre arta pictării icoanelor ortodoxe. Pentru cei doi vorbitori au fost două teme de actualitate, care au intrat în contact direct cu preocupările lor, pr. Visarion având deseori activități cu tinerii din comunitate și predă religie la școala generală din Miche-rechi, iar pr. Cosmin Pop de aproape două decenii pictează icoane pe sticlă și sculpează cruci în lemn, organizând și tabere pentru copii.

Tinerii au nevoie de libertate și iubire

În lucrarea prezentată la conferință de către părintele Visarion, acesta a vorbit în primul rând despre libertatea după care tânjește tânărul „care de multe ori, are tendința să creadă că biserica i-o îngreșează, neacceptând nici o opreliște în fața dorinței de libertate

absolută, îndepărtându-se de biserică. Misiunea bisericii (adică, a slujitorilor bisericii) este aceea de a mărturisi că biserica este spațiul real, concret de libertate. Aceasta pentru că biserica deține Adevărul, iar Adevărul ne face liberi...”, a spus părintele Visarion, prezentând apoi un amplu referat care a suscitat un dialog și un viu interes al preoților participanți la conferință, vorbind despre tinerețe, despre setea de libertate a tânărului de azi și despre iubirea de care are nevoie, iubire adevărată pe care o poate găsi doar la Dumnezeu. Referitor la cele amintite mai sus, pr. Visarion a prezentat și un caz concret, o scrisoare de rămas bun a unei tinere adolescente, care a început scrisoarea în ajutorul dorinței de a se sinucide și a terminat-o după găsirea Vieții, după ce l-a găsit pe Dumnezeu. Scrisoarea ei a reprezentat strigătul disperat al tânărului după tot ceea ce e nobil și frumos în această viață.

„Doamne, lucrează Tu!”

Părintele Visarion a mai vorbit despre cum trebuie privit și ajutat acel tânăr din ziua de astăzi, care are

tot felul de apucături ciudate, despre faptul că el nu trebuie imediat etichetat și condamnat, ci trebuie văzute trăirea lui interioară, motivele lui, trecutul lui. Către ce tinde, ce vrea? Pentru că niciodată, un om care nu caută nimic, nu se deosebește. Dacă un tânăr ascultă rock, poartă lanțuri sau nu e ca ceilalți, înseamnă că el vrea să spună ceva. „Singurul criteriu al calității trăirii lui, pentru început, cred că e sinceritatea. Dar nu toți ascultă rock, nu toți poartă haine ciudate și se vopsesc în verde, nu toți sunt bețivi,ăștia sunt oameni nemulțumiți de ceva, și pe ei e mai ușor să-i împingi spre ceva mai bun, folosindu-te chiar de energia revoltei lor. Evanghelia ne-o arată foarte bine: e plină de desfrânați și de ciudați, oameni nemulțu-

miți, răniți, „sărmani”, cum îi numește Dostoievski. Și acest om „sărman” este aproapele nostru despre care ne vorbește Hristos în pilda samarineanului milostiv. Și credincioșii din Biserică trebuie să conștientizeze de acest lucru. Noi, de multe ori, luăm pildele așa cum sunt ele scrise, la literă, și așteptăm ocazia să întâlnim vreun bubos ca să-l ajutăm. L-am fi ajutat noi, dar nu prea îl întâlnim. Că așa scrie în Biblie, că dacă întâlnești un bubos, îl ajută, pentru că e aproapele tău, și te mântuiești. Dar, cum buboși nu prea găsești... Și-atunci, cred eu, că bubosul din Evanghelie e și adolescentul ăsta, care în tramvai te fluieră și-ți strigă: „Aliluia, aliluia, aliluia”. Atunci îl întrebi – pentru că ăsta a fost suspinul lui de om căzut, poate a fost și mirosul bubelor lui – și ne oprim pur și simplu, intrăm în vorbă cu el, dar nu cu scopul de a-l converti, ci cu scopul de a-l cunoaște. Nu de a ne face pe noi cunoscuți, ci de a-l înțelege, de a-l cunoaște pe el. Și nu este o punte mai bună, mai sigură, nu e o garanție mai mare că vom fi primiți și înțeleși, decât dacă arătăm că suntem curioși față de un om de care nimeni, poate niciodată, nu a fost curios în acest fel. Pe care nimeni, niciodată, nu l-a întrebat cu niște cuvinte cu totul simple, pe un ton care într-adevăr să-l miște și să vrea el o schimbare. Asta soco-

tesc eu că e un început al vieții creștine. Nu neapărat nevoia de a îndrepta lumea, nu nevoia de a-l îndrepta pe celălalt ci, pur și simplu, dragostea și curiozitatea minunată de a-l trăi pe celălalt în noi înșine, de a-i trăi suferința lui, neliniștea lui, de a-l înțelege, pur și simplu. Noi stăm bombardati de patimi, de pietrele lumii din jur, condamnați pentru credința în Hristos, pentru „ciudățenia” asta de credință (cum li se pare chiar și unora dintre ai noștri), dar nu spunem că e aproapele: „Doamne, lucrează Tu!”, ci noi spunem: „Nu-i frumos să faci cutare și cutare!” și încercăm să-i convingem pe oameni și ne mirăm de ce nu suntem ascultați. Și, până la urmă, murim și noi, și ne aducem aminte că poate, trebuia, totuși să-L fi întrebat pe Dumnezeu. Poate o fi fost Dumnezeu, strălucind deasupra capului nostru, dar nu L-am văzut pentru că eram ocupați: tocmai atunci explicam platforma de lucru cu societatea Bisericii! Dar, cel mai important este ca atunci când tinerii îl întâlnesc pe Dumnezeu, când întâlnesc lucrurile lui Dumnezeu, când întâlnesc Biserica lui Dumnezeu, când întâlnesc un preot al lui Dumnezeu, când întâlnesc creștini drept-slăvitori ai lui Dumnezeu, trebuie să simtă dragoste”, a mărturisit pr. Visarion Tuderici în comunicarea sa.

(Continuare în pag. a 8-a)

Tradiții bihorene la Festivalul „La obârșii, la izvor”

Duminică, 6 octombrie, numeroși credincioși români din Iula, precum și de la celelalte parohii ortodoxe românești din Ungaria, cu toții însoțiți de preoții lor parohi, dar și mai multe zeci de credincioși și oaspeți din Oradea au participat la cea de-a VI-a ediție a Festivalului de folclor „La obârșii, la izvor”, eveniment ce are ca scop păstrarea și promovarea tradițiilor populare românești. Manifestarea este una dintre activitățile anuale cele mai importante ale sectorului cultural al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. La această ediție, invitații au fost un cor de bărbați, interpreți de muzică populară, instrumentiști și dansatori, cu toții din județul Bihor.

Sărbătoarea a început prin săvârșirea Sfintei Liturghii la Catedrala „Sf. Nicolae”, de către Preasfințitul Episcop Siluan și un sobor de preoți, și tot legat de acest eveniment, cu o seară înainte, în biserica „Sf. Parascheva” din Orașul Mic Românesc din Iula a fost oficiată o slujbă de vecernie. Răspunsurile la slujbe au fost date de grupul coral „Sf. Ioan Damaschin” din Arad.

Evenimentul cultural s-a desfășurat la Centrul Cultural Românesc din Iula, unde publicul a fost încântat și vrăjit timp de peste două ore de cântecele și dansurile, de costumele și autenticitatea artiștilor. A deschis programul Corul „gen. Traian Moșoiu”, din Oradea, dirijor Ioan Fluieraș, după care au încântat publicul Ansamblul Codrenii Bihorului, din localitatea Roșia, de pe Valea Beiușului, sub picioarele cărora scena s-a cutremurat, iar cântecele interpreților bihoreni, nume cunoscute cum ar fi soliștii Ansamblului Crișana ne-au atins până la suflet. Aceștia au fost Ionel Ban, Simona Costin,

Felicia Costin, Viorica Bradea, Cornelia Covaciu, care alături de dansatorii profesioniști ai ansamblului Crișana au prezentat tradiții din Bihor, dar și din Oaș, Banat, Muntenia și Moldova.

Potrivit lui Dumitru Adrian Dume, directorul Centrului Județean pentru Cultură, Bihor programul cultural „La obârșii, la izvor” are ca scop manifest ajutorul bihorean acordat românilor din Ungaria pentru păstrarea tradițiilor populare proprii prin cântece și dansuri românești, interpreți și ansambluri din Bihor.

Anul acesta, Festivalul de pă-

trare și promovare a tradițiilor populare românești a fost organizat cu sprijinul Centrului Județean pentru Conservare și Promovarea Culturii Tradiționale Bihor și Asociația pentru Cultură, Spiritualitate și Dezvoltarea Relațiilor Transfrontaliere din Oradea. Festivalul s-a înscris și în cadrul Proiectului European legat de dezvoltarea turismului religios din zona județelor Bichiș (Ungaria) și Arad (România), proiect înaintat de Episcopia de la Iula, Arhiepiscopia Aradului și Fundația publică pentru dezvoltarea localității Otlaca-Pustă.

A.B.

Pe scurt...

BUDAPESTA

Institutul Cultural Român din Budapesta participă în luna octombrie la „Luna Arhitecturii” din Budapesta. Pe 8 octombrie, ICR Budapesta a organizat vernisajul expoziției „Arhitecți români creatori de patrimoniu cultural” și o masă rotundă de specialitate, pe tema identității în arhitectură. Expoziția este deschisă până pe 2 decembrie 2013.

BICHIȘCIABA

Muzeul „Munkácsy Mihály” din Bichișciaba organizează conferința transfrontalieră româno-maghiară intitulată „Colecții muzeale – patrimoniu cultural material și spiritual”. Conferința va avea loc pe 17 octombrie, cu începere de la ora 10.00, în sala Lenkefi a Muzeului Munkácsy. Moderatorul conferinței va fi etnograful Emilia Martin, iar pe lângă conferențiarilor din Ungaria vor susține lucrări următorii specialiști din România: Rodica Elena Colta, Sorin Sabău, Gabriel Hălmăgean, Florin Mărginean, Ioan Paul Colta, Radu Tunaru.

MICHERECHI

Autogovernarea Românească din Micherechi publică un concurs pentru finanțarea organizațiilor civile cu caracter religios. Fondul va sprijini proiecte care au ca obiective păstrarea identității, cultivarea limbii, a tradițiilor, a moștenirii spirituale și materiale. Pot înainta dosare numai acele organizații civile locale, care au stabilit în statut activitate culturală. Suma disponibilă este de 500.000 forinți. Aici pot fi decontate cheltuieli legate de funcționare până la 31 decembrie 2013. Termenul depunerii dosarelor: 31 octombrie 2013. Dosarele vor fi înaintate prin poștă, la adresa Autogovernării Românești. Informații la numărul de telefon 06-66/277-760.

LETA MARE

Asociația Culturală a Românilor din Leta Mare, Autogovernarea Românească și primăria orașului organizează în ziua de 9 noiembrie, la Leta Mare, cea de-a 19-a ediție a comemorării personalităților marcante de origine română, care se leagă de această localitate.

„Cum mi-am petrecut vacanța mare?”

La Debrețin, în „țara” florilor

Pentru mine cea mai frumoasă amintire din vacanța de vară sunt cele două zile petrecute în orașul Debrețin.

Am făcut o mică excursie la verișorul meu, care își face studiile la Debrețin. Prima zi am fost la bazinele de înot. Timpul a fost frumos, razele soarelui străluceau cu mare putere. Am putut face plajă, m-am bronzat, am înotat mult. În ziua următoare am fost la Festivalul Florilor. De frumusețea compozițiilor de flori am rămas încrămențată. Atâtea flori frumoase n-am văzut niciodată în viața mea. Decât frumoase și mai frumoase. Am stat și m-am mirat cum se poate face așa fel de lucruri minunate „doar din flori”. Parcă aș fi ajuns dintr-odată într-o țară plină cu flori.

Întorcându-mă acasă m-am gândit la oamenii aceia care au creat aceste minuni. Cât timp, câtă energie, câtă fantezie, câtă răbdare trebuia la crearea acestor compoziții.

Aceste două zile vor fi neuitate pentru mine.

Aliz Mihut,
clasa a 8-a,
Micherechi

O vacanță cu pregătiri de nuntă

Anul acesta, în iunie a fost foarte cald, de aceea ne-am hotărât să umplem piscina cu apă. Am chemat și prietenele să ne scăldăm împreună, când am avut timp și chef. Într-o seară ne-am plimbat cu colegile de clasă prin sat. În iulie au venit și verișoarele de la Vác. Am petrecut cu ele patru zile frumoase. Am vizitat orașul Jula împreună. În această vară ne-am hotărât să facem o excursie cu familia în munții Bihorului, în Valea Buduresei. Am fost cazați într-o cabană. În fața cabanei a fost o tabără de copii. Valea Buduresei se găsește în apropierea Stâniei de Vale. Este o zonă liniștită cu drum accesibil. Am urcat pe munte cu frații mei. Acolo am văzut verușe, cai, păsări și am gustat din mure. De pe munte curgea un pârâu curat. Cu trei săptămâni înainte de nunta fra-

Publicăm mai jos ultimele compuneri trimise pentru concursul nostru intitulat „Cum mi-am petrecut vacanța mare”, lansat de redacția „Foaia românească” pentru elevii de școală generală din comunitatea românească din Ungaria. Apreciem că toate lucrările înaintate de această dată pentru concursul de compuneri au fost deosebit de reușite, drept răsplată toți copiii participanți vor primi zilele acestea câte un mic cadou din partea redacției noastre. Mulțumim încă o dată atât elevilor, cât și profesorilor care i-au ajutat pentru ca să avem parte de niște lucrări reușite, compuneri frumoase.

telui meu, am fost la croitoreasă ca să-mi cosească haine noi. Am ajutat-o pe mama la curățenie. Evenimentul mare l-am avut pe 7 septembrie. Toată vara am așteptat nunta, dar mă bucur că am o așa amintire frumoasă.

Așa mi-am petrecut eu vacanța de vară, și sper că și anul viitor voi avea o vacanță plăcută.

Lois Ruja,
clasa a 8-a,
Micherechi

O vacanță la verișorii din Oradea

Vacanța de vară a început în ultima zi de școală, când cei din clasa a 8-a și-au luat la revedere de la noi. A fost o zi minunată pentru fiecare copil din școală, fiindcă în aceea zi a început vacanța.

Prima excursie pe care am făcut-o a fost la Oradea la verișorii mei dragi. Am fost la parcul de lângă bloc cu cățelul verișoarei mele, Jecky. A doua zi am fost sus la Ciuperca. Ciuperca este un loc de unde am văzut tot orașul. A fost

foarte frumos. A treia zi am fost la cinema cu o prietenă dragă. Acolo am văzut un film foarte comic. Cu toții din sală am râs. A fost o zi plină de râsete. A patra zi din săptămână am fost la o pizzerie, unde se face cea mai bună pizza din oraș. A cincea zi a fost cea mai frumoasă zi din aceea săptămână, fiindcă am fost la strandul „Aqua Park” din Oradea cu verișoara, cu sora și cu verișorul nostru. Acolo ne-am dat de foarte multe ori pe tobogan, am înotat, dar cel mai important e că am fost împreună ultima zi. Următoarea zi am plecat acasă cu mătușa și cu verișoara noastră. A fost cea mai frumoasă săptămână din vară. După această săptămână nu prea am mai făcut excursii lungi. Am mers mult la strandul din Mădăras, unde ne-am întâlnit cu cunoștințe vechi, dar ne-am făcut și prieteni noi.

În această vară am fost la două nunți. La prima nuntă am fost la verișorul nostru primar. A fost o

nuntă distractivă fiindcă am fost împreună cu familia și cu prietenii. La a doua nuntă am fost la băiatul prietenei mamei mele. Acest eveniment a fost foarte plăcut fiindcă ne-am făcut și prieteni noi, dar desigur ne-am întâlnit și cu prietenii vechi. Aceste nunți s-au petrecut în Oradea. Dar desigur m-am întâlnit și cu prietenii din sat cu care am fost la plimbare și am povestit.

Eu cred că această vară a trecut repede, cu multe bucurii și distracții. Păcat că a luat sfârșit!

Lavinia Bogdan,
clasa a 6-a,
Micherechi

Tabere de vară la Sulina și Săvârșin

La începutul vacanței am fost o săptămână la Sulina, cu elevi din școala mea și cu alți școlari din Ungaria. Am plecat în zi de duminică. Până la Sulina ne-am dus și cu vaporul. Am ajuns dimineața următoare. Călătoria a fost foarte lungă, dar ne-am distrat bine. Tabăra de la Sulina

este la malul Mării Negre. M-am întors acasă cu multe amintiri plăcute. M-aș întoarce oricând în această tabără.

În ultima săptămână din vacanță am fost cu prietena mea, Mercedes, la o școală de vară de la Săvârșin, din România. Acolo am fost împreună cu români din Serbia, din zona Banatului și din Valea Timocului. Cu toți copiii ne-am împrietenit, ne-am distrat foarte bine. Am fost în excursii la Hunedoara, Deva și Alba Iulia, și în fiecare zi am avut cursuri când am învățat despre poporul român. Am avut parte de foarte multe jocuri de societate, ca noi, copiii din cele două țări să ne cunoaștem mai bine și să devenim cât mai buni prieteni. Abia aștept să mă mai întâlnesc cu prietenii mei din Serbia.

Cristina Cozma,
clasa a 6-a,
Micherechi

Călătorii cu familia și cu prietenii

În vacanța aceasta i-am ajutat foarte mult pe părinții mei. Cu prietenii am mers foarte mult cu bicicleta. Am fost la Jula, la Hajdúszoboszló la strand și la „Aquapark”. În 24 iulie am plecat câțiva elevi de la școala din Micherechi și de la alte școli românești din Ungaria, într-o tabără la Poiana Pinului. Acolo ne-am distrat foarte mult. Am mers cu autocarul la vulcanii noroioși, într-o altă zi am fost în excursie în orașul Buzău. În tabără au fost organizate diferite concursuri sportive.

Apoi, pe 20 august, cu familia mea am plecat la Budapesta să vedem parada focului de artificii. Am fost și la Parcul Vesel. În Capitală am fost cu părinții și cu fratele meu mai mic la strandul „AquaWorld”. După ce am venit de la Budapesta am început să ne pregătim de școală.

În timpul verii am ieșit de câteva ori cu prietenii la pizza. Ultima zi de vară am mers la pescuit. Vacanța a trecut foarte repede, dar a fost frumoasă.

Victor Iova,
clasa a 8-a,
Micherechi

COLORAȚII!

Bobocii de la Liceul „Bălcescu” vor prieteni noi și profesori buni

(Se prezintă clasa a 9-a A)

De mai bine de o lună a sunat clopoțelul în toate unitățile de învățământ din Ungaria pentru a vesti începerea unui nou an școlar. Elevii de clasa a 9-a de la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Jula, chiar dacă s-au așezat pentru prima dată în băncile școlii julane, cei mai mulți dintre ei au mărturisit că se bucură de începerea școlii, de prieteni și de atmosfera de la acest liceu. Liceul „Nicolae Bălcescu” din Jula se bucură și în acest an școlar 2013–2014, de un număr mare de boboci, cei 40 de noi liceeni sunt împărțiți în două clase. La propunerea revistei noastre, câțiva dintre liceenii de anul întâi, ne-au mărturisit primele impresii despre școală, colegi și profesori, despre alegerea lor de a studia la acest liceu și eventual despre planurile lor de viitor. Diriginta clasei a 9-a A este profesoara Elena Olteanu.

Victoria Kis: – Mă numesc Kis Viktoria, am 15 ani și sunt originară din Aletea. Opt ani am învățat în satul natal, la școala maghiară, de aceea nu am avut nicio tangență cu limba română. Am hotărât să-mi urmez studiile la Liceul Nicolae Bălcescu din Jula pentru că vreau să învăț limba română. Știu că în viitor îmi va fi de folos aceasta și îmi va ajuta foarte mult. Cred că am făcut cea mai bună alegere când am decis să vin aici, fiindcă de multe ori mă simt mai bine aici decât acasă.

Csaba Cefan: – Mă numesc Csaba Cefan și am fost elev la Școala generală din Micherechi. Am ales acest liceu fiindcă aici e o atmosferă caldă, are un cămin bun de elevi, am mulți prieteni și profesorii sunt drăguți. Mai înainte am vrut să merg la Șercad, la Liceul Ady, dar când am venit la școala aceasta, la ziua porților deschise, m-am hotărât să vin aici, fiindcă mi-a plăcut programul și aici sunt mulți cunoscuți. Am început de mai bine de o lună școala și sunt convins că alegerea mea a fost bună. Mă simt foarte bine în clasa mea 9/A.

Nicoleta Solcan: – La acest liceu am venit din Școala generală din Micherechi, împreună cu zece colegi de clasă. De mult timp m-am gândit care ar fi cea mai bună alegere pentru mine, deoarece este foarte important ce școală aleg, în ce direcție o să

mă orientez după absolvirea liceului. În primul rând, m-am gândit că ar fi bine să continui studiul limbii române, deoarece provin dintr-o familie unde vorbim mai mult limba română, iar tata este originar din România. Am două surori mai mari, una deja și-a terminat studiile în acest liceu, a dat bacalaureatul acum doi ani, cealaltă este elevă în clasa a 11-a. Și ele, împreună cu mama și cu tata, m-au sfătuit să mă decid pentru Liceul Bălcescu din Jula. Cred că am făcut cea mai bună alegere, fiindcă după trei săptămâni mă simt aici ca acasă, atât în clasa a 9-a, cât în tot liceul și la cămin. Profesorii sunt foarte drăguți, și ne ajută în orice problemă. Am primit o dirigintă foarte bună, bine pregătită, hotărâtă și foarte amabilă. Sper că o să mă simt bine în acești patru ani cu colegii mei de clasă și o să avem împreună multe aventuri haioase și plăcute. Planul meu pe viitor este să ajung să-mi continui studiile în România, la fel ca sora mea Anett, care este studentă în România, la medicină.

Ditta Korobán: – Sunt Ditta Korobán din Chitighaz și am fost elevă la Școala generală română din Chitighaz, unde am iubit limbile străine și, în primul rând, din cauza aceasta am ales acest liceu. Aici avem multe posibilități să învățăm limbi străine la un nivel înalt și mai ales limba română. Pe de altă parte, acest liceu are o atmosferă caldă, mă simt foarte

bine aici, deoarece am mulți cunoscuți, chiar și din satul meu, dar și din alte părți. I-am cunoscut și pe noii mei profesori, care sunt foarte drăguți, orice problemă am avea, ne ajută imediat. Cred că a fost o decizie foarte bună că am ales să învăț în această instituție și sper că o să petrec ani frumoși aici cu prietenele mele.

Naomi Puha: – Satul meu natal este Micherechi, un sat mic la o distanță de 25 km de Jula. Din septembrie, anul acesta sunt eleva Liceului Nicolae Bălcescu din Jula, o școală românească, motiv pentru care m-am și înscris aici. Anul trecut, fiind în clasa a 8-a, a trebuit să aleg o școală unde să-mi continui studiile. Am ales Liceul Nicolae Bălcescu din mai multe motive: în primul rând, pentru că foștii și actualii elevi ai acestei școli mi-au povestit numai lucruri bune din viața școlii și pentru că cunoașterea limbii române, mai ales lângă granița cu România, poate fi un lucru util. Mă bucur că am ales acest li-

ceu și că sunt eleva Liceului N. Bălcescu.

Anita László: – Mă numesc László Anita și sunt din România. Am venit la școala aceasta din clasa 3-a. De la început m-am simțit bine aici. Când am venit aici nu am știut limba maghiară. Colegii și profesorii m-au ajutat să mă înțeleg foarte bine. Aici am participat la multe concursuri la care am avut rezultate bune. Din clasa a 5-a am început să joc handbal, pentru că m-a pasionat foarte mult. Din clasa a 5-a până în prezent practic acest sport. Îmi place că am avut activități multe. În acești patru ani am avut parte de excursii împreună cu colegii mei și de tabere. Taberele au fost organizate în România. În ultima tabără în care am fost, a fost organizată în județul Buzău, la Poiana Pinului, acolo am fost împreună cu niște colege de-ale mele. Ne-am distrat și ne-am simțit bine. În tabără am avut parte de activități, au fost mai multe naționalități. Vremea a fost foarte frumoasă și caldă. Chiar dacă

drumul a fost lung, ne-am distrat pe cinste. Am ales acest liceu pentru că am mulți prieteni și mă simt bine aici. Mă bucur că am rămas cu colegii cei vechi în clasă și au venit și alții noi cu care mă înțeleg bine. Sper să am o relație bună cu colegii și cu profesorii în continuare.

Beatrix Netye: – Clasele 5–8 le-am terminat aici, în această școală. Având numai păreri bune despre ea, despre profesori, despre calitatea învățământului, pentru mine a fost foarte evident că rămân aici și la liceu. Sunt mulțumită și cu confortul din clădirea școlii și a căminului. Mulți dintre colegii de clasă, în timpul celor patru ani, mi-au devenit prieteni. Pe de altă parte, am scopul de a-mi cultiva limba maternă, limba română, la un nivel mai înalt, și cred că este natural că acest liceu mă ajută în această realizare. Am ales această școală pentru că o iubesc.

(În numărul următor îi vom prezenta pe elevii clasei a 9-a B)

Întâlnire de promoție

După 25 de ani, absolvenții Liceului „N. Bălcescu” din Jula, promoția 1984–88, se vor reîntâlni pe 12 octombrie în fosta lor in-

stituție. Absolvenții anului 1988 se vor întâlni în fosta sală de studii, la ora 14.00, cu diriginta Elena Gaál Condoroș și alți foști

profesori de-ai lor. După ora extraordinară de diriginție va urma o cină comună și o seară cu amintiri.

Întâlnirea educatoarelor de naționalitate din Ungaria

Institutul de Cercetare și Dezvoltare al Învățământului din Budapesta a organizat pe 30 septembrie o zi metodică pentru educatoarele de naționalitate din Ungaria. Întâlnirea a ajuns anul acesta la cea de-a treia ediție și s-a desfășurat în satul Lórév, unde trăiesc sârbi. Din partea comunității noastre au participat educatoarele *Angelica Martin Puskár* de la grădinița din Micherechi, *Maria Nedrau*, de la grădinița din Chitighaz, *Ecaterina Nagy*, din Bătania și *Tünde Ruja Nyári*, educatoare la grădinița din Orașul Mare Românesc din Jula.

Gazda evenimentului a fost localitatea sârbească, care numără aproape 300 de suflete. Grădinița are un efectiv de 14 copii. Festivitatea a fost deschisă de către *Alexov Ljubomir*, președintele Autoguverării pe Țară a Sârbilor din Ungaria, care este totodată și primarul localității Lórév. Despre această întâlnire, educatoarele ne-au împărtășit următoarele impresii:

– Am participat aproximativ 35 de educatoare de naționalitate germană, română, greacă, sârbă, bulgară, slovacă, ș.a.m.d. La masa rotundă fiecare a vorbit despre problemele proprii. Noi am spus că cea mai mare problemă o avem cu limba, pe care copiii nu o mai aduc din familie, iar rolul important în predarea limbii îi revine educatoarei și profesorului de la școală. De la această întâlnire m-am întors acasă cu multe experiențe bune. A fost o întâlnire bine structurată, foarte bine gândită, am descoperit lucruri noi, care îmi vor fi de folos în predarea de zi cu zi a limbii române, ne-a destăinuit *Angela Martin Puskár* din Micherechi.

– Cel mai mult mi-a plăcut să văd că copiii au o identitate bine definită, care seamănă cu un copac cu rădăcini puternice. Copiii aduc limba din familie, pe stradă vorbesc numai sârbă. Au spus povestea morcovului, fiind și ei implicați în dramatizare. Am cunoscut noi metode de predare, am aflat cum se predă limba în alte grădinițe. Și la noi, la Bătania, sunt organizate zile metodice a educatoarelor de naționalitate română din Ungaria, unde avem posibilitatea să ne cunoaștem, să facem

schimb de experiență. Am fost primiți excelent, ne-a mărturisit educatoarea *Ecaterina Nagy* din Bătania.

– Programul zilei a început cu o ocupație în limba sârbă, care a avut ca temă dramatizarea unei povești. Ocupația a fost ținută de către educatoarea *Alexov Milica*, iar *Jurkovics Zorica* a ținut o prelegere pe această temă. Primarul ne-a ținut o prezentare a localității, în care am cunoscut amănunțit istoria satului. Am aflat că prima menționare scrisă datează din anii 1300. Școala transmite o identitate sârbească puternică, marea parte a elevilor provin din localitățile învecinate. În cadrul conversației la masa rotundă, fiecare naționalitate și-a spus problemele, greutățile. Am cunoscut dificultățile cu care se confruntă educatoarele de naționalitate germană. Deoarece educatoarele, profesoarele de naționalitate germană din Ungaria nu mai cunosc dialectul german, predau limba germană literară. Problemele sunt aproape similare, dar cu specific deosebit. Până când o educatoare germană se confruntă cu probleme legate de dialect, în același timp noi ne dăm seama că abia avem copii cu care putem comunica în limba română. Am ajuns la concluzia că păstrarea dialectului este foarte importantă. Am fost încurajate să-i învățăm pe copii să folosească și graiul. M-am bucurat că am avut posibilitatea să particip la această întâlnire, unde am făcut cunoștință cu educatoarele de naționalitate română din Bătania și din Chitighaz, ne-a spus educatoarea *Tünde Ruja Nyári*. A.C.

Conferință preoțească despre misiunea bisericii...

(Urmare din pag. a 4-a)

„Lumea nu-i vede pe sfinți...”

Despre rolul icoanei în cultul bisericii și în viața credincioșilor, și despre arta pictării icoanelor ortodoxe, părintele Cosmin Pop din Jula, care se îndeletnicește de mai mulți ani în arta picturii tradiționale a icoanelor pe sticlă a vorbit la conferință despre reprezentarea chipului omenesc al Domnului pe icoane și rolul icoanei în viața credincioșilor, precum și despre culorile și semnificația lor în iconografie, despre stăpânirea incontestabilă a culorilor și a simbolismului lor.

„Credincioșii știu că icoana nu le vorbește numai despre Hristos și nu le arată numai pe ce linie de înduhovnicire au să-și conducă viața lor, pentru a se face tot mai asemenea cu Hristos. Ei sunt conștienți în primul rând că prin icoană ei intră într-o comunicare reală cu Hristos”, a spus pr. Cosmin Pop. Părintele a mai vorbit despre reprezentarea chipului omenesc al Domnului pe icoane, de expresia extraordinară a icoanei și mărturisirea acesteia, despre arta aceasta liturgică care nu este numai prinosul adus lui Dumnezeu, ci și pogorârea lui Dumnezeu în mijlocul nostru, una dintre formele în care se realizează întâlnirea dintre Dumnezeu și om, dintre har și fire, dintre veșnicie și timp. „Prezența harului atotsfințitor al Duhului Sfânt, sfințenia, nu poate fi descrisă cu mijloace omenesti, pentru că ochiul fizic nu o poate vedea. Când întâlnim sfinți în viață, trecem pe lângă ei fără să le observăm sfințenia, pentru că sfințenia nu are semne exterioare de recunoaștere. Lumea nu-i vede pe sfinți, așa cum orbul nu vede lumina”, spune părintele Cosmin Pop citându-l pe Sf. Filaret Mitropolitul Moscovei și Kolomnei.

Părintele a mai vorbit despre strălucirea lăuntrică, strălucirea de lumină care apare în icoană ca aureolă, o reprezentare picturală exactă a manifestă-

rii reale a lumii spirituale, stare duhovnicească, desăvârșirea lăuntrică a omului, al cărei semn exterior este lumina, care nu se poate transmite, nici prin cuvinte, nici prin imagine.

Icoana – semnificație creatoare și educativă

„Atunci când Părinții și scriitorii bisericești ajung la descrierea momentului îndumnezeirii, ei o caracterizează ca tăcere, întrucât este cu totul de nedescris și de neexprimat. Chipul întreg al sfântului din icoană, fața și celelalte detalii își pierd aspectul sensibil al trupului stricăcios și se înduhovnesc. Un nas excesiv de subțire, gura mică și ochii mari – toate acestea sunt metode convenționale de transmitere a stării sfântului, ale cărui simțuri s-au „rafinat”. Organele de simț, ca și alte amănunte cum ar fi părul, ridurile, toate se subordonează armoniei generale a chipului și, împreună cu întregul trup al sfântului, se unesc într-o unică, totală înălțare către Dumnezeu. Trupul apare în icoană într-o manieră care nu descrie înfățișarea pământească a omului, așa cum face portretul, ci chipul lui veșnic, îndumnezeit.

Așadar icoana are o clară semnificație creatoare și educativă. Ni se adresează, ne călăuzește și ne învață cum să ne comportăm în rugăciune și în comuniunea noastră cu Dumnezeu. Ne învață că simțurile nu trebuie să fie împrăștiate și distrase în timpul rugăciunii de manifestări ale lumii exterioare. În icoană sfinții sunt reprezentați de regulă cu fața în întregime sau trei

sferturi întoarsă spre adunare. Foarte rar apar în profil, nici chiar în compozițiile complexe, în care mișcarea lor generală converge spre punctul central al compoziției și al semnificației ei. Într-un anumit sens, profilul rupe comuniunea, este deja începutul absenței. De aceea, acest lucru se permite numai în cazul persoanelor care încă nu au dobândit sfințenia. Pictorul iconar nu trebuie să stărnească niciodată emoțiile credinciosului. Rolul icoanei nu este acela de a provoca emoții naturale umane, ci de a îndepărta orice emoție, ca și rațiunea și toate celelalte facultăți ale firii umane, pe calea transfigurării”, a spus pr. Cosmin Pop.

Misiunea unui pictor iconar se aseamănă foarte mult cu misiunea unui preot slujitor. Preotul și iconarul trebuie să fie ori feciorelnici, ori căsătoriți și să trăiască după lege; pentru că preotul, slujind în cuvinte dumnezeiești, pregătește Trupul din care noi ne împărtășim pentru iertarea păcatelor; în timp ce artistul, în loc să utilizeze cuvinte, desenează și dă chip unui trup și îi dă viață, iar noi venerăm icoanele pentru prototipurile lor. Așa cum preotul nu poate modifica textele liturgice după bunul plac, nici nu poate pune în citirea lor stări emoționale ca să transmită credincioșilor starea sau percepția personală, tot așa și iconarul trebuie să se conformeze imaginii consacrate de Biserică, fără să introducă un conținut personal sau emoțional”, a mărturisit pr. Cosmin Pop. A. Butar

Povești și poezii românești la Otlaca-Pustă

Asociația culturală „Mihai Purdi” din Otlaca-Pustă a organizat un dublu eveniment cultural, ce a marcat întâlnirea profesorilor pensionari și concursul de poezie „Mihai Purdi” pentru elevii școlilor generale românești din Ungaria. Diferitele generații s-au bucurat de o primire călduroasă și un program bogat în micul sătuleț Otlaca.

Participanți ai concursului de povești Mihai Purdi și profesori pensionari au umplut până la refuz vineri, 4 octombrie, Casa de cultură din Otlaca-Pustă. După cuvintele de deschidere ale președintei asociației, *Eva Bocsor Karancsi*, PS Părinte Episcop *Siluan* s-a adresat publicului cu gânduri de încurajare, felicitându-i pe copii și pe profesorii lor pregătitori, dar și pe cadrele didactice care au luat parte la cea de-a doua ediție a întâlnirii pedagogilor pensionari români din Ungaria, mulți dintre ei fiind și în calitate de bunici la eveniment. Anul trecut, la prima întâlnire de la Chitighaz a dascălilor pensionari s-a născut ideea de a organiza și în acest an eveniment care îi unește pe cei care decenii de-a rândul au trudit pentru învățământul românesc.

Primăria localității Otlaca, împreună cu Asociația Culturală „Mihai Purdi” și-au propus un scop nobil: întâlnirea mai multor generații legate de învățământ – elevi, actuali învă-

țători, profesori și dascăli pensionari. Organizatoarea întâlnirii profesorilor pensionari de naționalitate română din Ungaria, *Emilia Martin*, președinta Autogovernării Românești a județului Bichiș s-a adresat elevilor cu următoarele gânduri: „De data aceasta ați venit pregătiți pentru o competiție. Se zice că nu contează rezultatele ci participarea, ceea ce nu este total indiferentă. Fiecare ați vrea să fiți câștigători însă trebuie să știți că în viață o să aveți multe succese, și poate și câteva eșecuri. Să nu uitați că și acestea din urmă contează la întărirea voastră spirituală. Important este că evenimentul de astăzi nu este doar un concurs, ci o ocazie de a face cunoștință, de a lega prietenii”. În încheiere, președinta le-a urat mult succes elevilor, actualilor profesori multe împliniri profesionale, iar dascălilor pensionari ani mulți fericiți.

Juriul concursului a avut patru membri: *Iulia Olteanu*, președinta juriului, directoarea Școlii generale „Lucian Magdu” din Bă-

tania, *Ana Secan Navratil*, profesoară pensionară din Jula, *Anamaria Dulău Cozma*, profesoară pensionară din Micherechi și *Iulia Pantea*, președinta Autogovernării românești din Szentendre, cele trei din urmă fiind colege de clasă la liceu cu președinta *Eva Bocsor Karancsi*.

Școala de naționalitate română din Chitighaz a participat cu patru elevi care s-au pregătit din povezile Anei Crișan.

Daniela Sztrein, de 12 ani, elevă în clasa a șasea la școala din Chitighaz a debutat cu poezia „Dacă-i toamnă” de Ana Crișan, urmând să-și spună poezia sau să-și interpreteze rolul într-o scenetă alți copii de la școlile din Micherechi, Aletea, Medgyesegyháza, Bătania și Jula. După concurs, până la anunțarea rezultatelor, în timp ce juriul s-a retras pentru a aprecia munca elevilor, au evoluat pe scenă surorile *Angelica* și *Lili Daroț* din Chitighaz înveselind publicul cu cântece românești cântate la chitară.

La anunțarea rezultatelor, președinta juriului a făcut o mică sinteză a zilei: „Ne-am întâlnit cu mulți copii talentați, și care au încercat să-și arate darul, talentul lor de a recita poezii ale Anei Crișan și de a spune povești sau de a interpreta scenete, care este un element nou adus deja în ultimii ani.” Într-adevăr, juriul a avut un lucru foarte greu să decidă cine au fost cei mai buni. Tocmai

fiindcă au fost prezentate foarte frumos toate poveziile și poveștile, juriul a decis să dea premiul întâi pentru patru participanți. Cei care au luat locul întâi, sunt:

La individual: *Ana Szántó* (Jula), *Andreea Olteanu* (Chitighaz), *Ana Petrușan* (Micherechi), *Ștefania Scopeti* (Aletea).

Președinta a apreciat modul de recitare a următorilor concurenți: *Kata Șereș*, *Sebastian Iuhás*, *Aron*

Pătcăș, *Ana Scopeti* și *Kóka Szabó László*.

Grupul de elevi de la școala generală din Bătania și eleva *Natașa Dimoiu* a câștigat din partea Autogovernării Românești din județul Bichiș o călătorie de trei zile în județul Bistrița, în România, împreună cu membrii Asociației Culturale „M. Purdi” și cu membrii Autogovernării Românești din județul Bichiș.

A. Cioca

Festivalul Internațional de Teatru Clasic la Arad

În perioada 13–21 octombrie, la Arad se va desfășura, în organizarea Teatrului Clasic „Ioan Slavici” Arad, cu sprijinul Consiliului Local al Municipiului Arad, al Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și al Fundației ART Clasic, ediția a XIX-a a Festivalului Internațional de Teatru Clasic. Manifestare culturală de tradiție în Arad, acest festival aduce pe scena arădeană, an de an, producții de teatru realizate după texte din dramaturgia clasică, în montări regizorale provocatoare, incitante.

PROGRAM:

Duminică, 13 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul Național din Belgrad, Fundația „Laza Kostic”, Globe Theatre Londra

Henric al VI-lea, de William Shakespeare
Regia – Nikita Milivojevic

Luni, 14 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul Național „Radu Stanca” Sibiu

Felii, un spectacol de Lia Bugnar
cu: Ofelia Popii

Marți, 15 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul Național „Mihai Eminescu” Chișinău (Republica Moldova)
12 Scaune, de Ilf și Petrov
Regia – Petru Hadârcă

Marți, 15 octombrie, ora 21.30, sala Studio
Compania In MoBile (Franța)
Le conte de la neige noire/Povestea zăpezii negre, de Jean-Yves Picq
Regia – Benoit Kopniaeff

Miercuri, 16 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul Național „I. L. Caragiale” București
D’ale Noastre,

Regia – Cristian Juncu

Duminică, 20 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul „L. S. Bulandra” București

Ivanov, de A. P. Cehov
Regia – Andrei Șerban

Luni, 21 octombrie, ora

de Gigi Căciuleanu
Regia – Gigi Căciuleanu

Joi, 17 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul „Jókai” Békéscsaba (Ungaria)

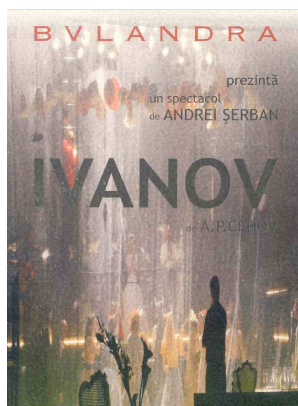
Contele de Monte-Cristo, de A. Dumas
Regia – Szomor Gyorgy

Vineri, 18 octombrie, ora 19.00, sala mare
Teatrul Național „Lucian Blaga” Cluj – Napoca
Sânziana și Pepelea, de Vasile Alecsandri
Regia – Alexandru Dabija

Sâmbătă, 19 octombrie, ora 20.00, sala mare
Teatrul Național Tîrgu-Mureș, Compania „Liviu Rebreanu”
Școala Nevestelor, de Moliere

19.00, sala mare
Teatrul Național „Mihai Eminescu” Timișoara
Prometeu înlănțuit, după Eschil
Regia – Kokan Mladenovic

Luni, 21 octombrie, ora 21.30, sala Studio
„Muzica Teatrului” – concert Cari Tibor & The Theater Fleas Orchestra

Cartea săptămânii

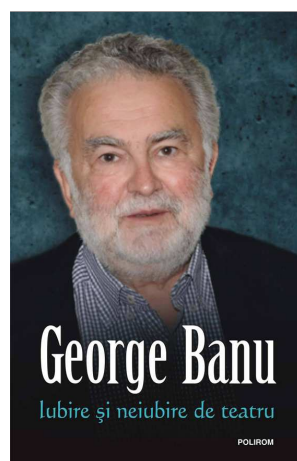
George Banu: Iubire și ne iubire de teatru

Criticul și eseistul George Banu a publicat o nouă carte în Franța, intitulată „Amour et désamour du théâtre”, carte apărută la Editura Actes Sud. În România, cartea a apărut la Editura Polirom cu titlul „Iubire și ne iubire de teatru”. Volumul a apărut și în limba maghiară, la Editura Koinonia din Cluj, cu titlul „Szeretni és nem szeretni a színházat”. Săptămâna trecută, cartea a fost lansată la Cluj, iar pe 17 octombrie va fi prezentată publicului parizian.

„Îi putem prefera pe Mozart lui Bach și pe Dostoievski lui Tolstoi, dar nimeni nu va îndrăzni să respingă muzica sau literatura. În schimb, numeroși sunt cei care, creatori sau spectatori, se afirmă ca fiind refractari la teatru sau, dimpotrivă, se prezintă ca partizani pasionați ai acestuia. Pornind de la texte, mărturii și multiple experiențe scenice, George Banu confirmă sfâșierea insolubilă între iubirea și ne iubirea de teatru. Denunțând iluziile și revelând opțiunile, vechi sau recente, înșelătoriile sau adevărurile, autorul se confruntă cu marile întrebări ale teatrului: cum să alegi între imaginarea și încarnarea vieții? Ce alegi? Poți să alegi?”

O carte a interogațiilor esențiale, semnată de un autor care s-a luptat zilnic cu încrederea și neîncrederea în teatru. Destin personal, destin al unei arte. O antologie concentrată de texte istorice îi permite cititorului să exploreze datele procesului intentat teatrului din Antichitate până azi.” (editorii)

George Banu (n. 22 iunie 1943) este eseist și profesor universitar de studii teatrale. Stabilizat la Paris din 1973. A făcut parte din echipa de conducere a celebrei reviste Travail théâtral și a fost redactor-șef al revistei Arta teatrului (1981–1988), publicată de Théâtre National Chaillot, condus pe atunci de Antoine Vitez. Director artistic al Academiei Experimentale a Tea-

trelor în anii 1991–2000. Ales de trei ori președinte al Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru, este în prezent președinte de onoare al acesteia. Este, de asemenea, președintele Premiului Europa pentru teatru. A fost de două ori laureat al UNITER, iar în 2007 a primit Premiul Prometheus pentru întreaga activitate. Conduce revista Alternatives théâtrales și coordonează colecția „Le Temps du théâtre” la Editura Actes-Sud. A primit titlul de doctor honoris causa al mai multor universități românești și europene. A predat în Statele Unite, Canada, China și a animat evenimente teatrale în diverse capitale ale lumii. Este membru de onoare al Academiei Române.

Recent i-a fost consacrat volumul de studii și eseuri Călătoriile sau orizontul teatrului, avându-i ca autori, printre alții, pe Eugenio Barba, Peter Brook, Andrei Șerban, Ariane Mnouchkine și Radu Penciulescu.

Cărțile sale au fost traduse în numeroase limbi. În limba română a publicat lucrările: Teatrul memoriei, Roșu și aur, Actul pe calea fără de urmă, Livada de vișini, teatrul nostru, Trilogia îndepărtării (Odihna, Noaptea, Uita-re), Ultimul sfert de secol teatral, Shakespeare, lumea-i un teatru. De asemenea, în ultimii ani i-au apărut două cărți dedicate relației dintre teatru și pictură: Spatele omului și Cortina sau fisura lumii.

TV

Mi-s de la țară

Sâmbătă, 12 octombrie, ora 12.30, Prima TV
Cu: Andreea Raicu

Opt vedete de calibrul Andreea Marin, Mircea Radu, Mugur Mihăescu, Niculina Stoican, Cătălin Botezatu, Iuliana Tudor, Dana Săvucă și Gelu Voicu, colindă satele României în căutarea a 4 fete mândre și a 4 băieți chipeși de la țară. Gazda showului este Andreea Raicu. După tragerea la sorți, fiecare vedetă ajunge în câte o comună din țara unde are la dispoziție 48 de ore pentru a o descoperi și alege pe cea mai mândră dintre fete sau pe cel mai chipeș băiat. Vedetele le-au pregătit fetelor și băieților de la țară probe care mai de care: mulsul vacii, spălătul rufelor la râu, săpat vitează, stors struguri cu picioarele goale, dar și probe ceva mai moderne, de la dans și defilări pe podium până la probe de talente. La finalul competiției, vor fi doi câștigători, o fată și un băiat, care vor fi premiați cu câte 10.000 de euro fiecare. Câștigătorul și câștigătoarea vor avea obligația ca 10.000 de lei din suma câștigată să-i utilizeze în folosul comunității din care fac parte (să facă un site de prezentare a satului/regiunii, să renoveze sălile școlii din sat, să cumpere un computer pentru bibliotecă, să facă un mini-muzeu sau un centru de informare turistică în cadrul primăriei/căminului cultural sau să cumpere costume pentru ansamblul folcloric etc.)

Pistruiatul

Duminică, 13 octombrie, ora 12.00, TVR 2
Serialul a fost produs de Televiziunea Română în anul 1973 și a marcat copilăria multor generații, fiind una dintre cele mai difuzate producții de televiziune din perioada de până în 1989. Într-un mic orașel de provincie, membrii Mișcării ilegale pregătesc cu înflăcărare ziua Eliberării. Pistruiatul (Costel Băloiu), un simpatic băiețandru de 14 ani, devine eroul acestor evenimente conduse din umbră de însuși prietenul și tovarășul său, Andrei (Sergiu Nicolaescu). Ajutat de profesoara de istorie, de tatăl lui și, de cele mai multe ori, de câinele Calu, puștii face față cu dezinvoltură și curaj oricărei provocări. O poveste dramatică, trăită cu inocența și sinceritatea unui suflet de copil, o emoționantă serie de aventuri care, cu siguranță, va cuceri publicul de toate vârstele!

CONCERTE

Luna Amară în Arad

Duminică, 13 octombrie 2013, ora 21.00
Arad, Club Flex

Luna Amară este o formație de muzică rock, originară din Cluj-Napoca și fondată în 1999 sub numele de Tanagra Noise de către Nick Fagadar (voce, chitară), Gheorghe Farcaș (chitară bass). La scurt timp, alți artiști au completat trupa, elementele nou-introduse fiind remarcabile, un instrument aparte, mai rar întâlnit în muzica rock, fiind trompeta (interpretată de Mihnea Blidariu). Luna Amară este cea mai complexă și mai controversată apariție muzicală a scenei rock românești din anii 2000 încoace. Cenzurată din cauza opiniilor politice tranșante, cu un clip pe tv atunci când încă nu exista un album, prezentă la toate festivalurile importante, o noutate absolută prin integrarea sunetului de trompetă într-un sound alternativ, Luna Amară și-a format un public al său, un public care vrea să înțeleagă mai mult, care vrea să se implice mai mult – scrie site-ul formației.

Fanfara Ciocărlia la Timișoara

Miercuri, 23 octombrie 2013, ora 19.00
Timișoara, Filarmonica

Fanfara Ciocărlia, un adevărat fenomen internațional, vine în Timișoara într-un turneu național. Fanfara Ciocărlia s-a făcut cunoscută și iubită în întreaga lume și prin interpretări inedite ale unor piese celebre, cum ar fi tema muzicală a seriei „James Bond” și „Caravana” lui Duke Ellington, cărora le-a impregnat amprenta muzicii rome. Varianta lor pentru piesa „Born To Be Wild” a fost inclusă, în 2006, în filmul „Borat”, cântecul fiind folosit și într-o campanie publicitară pentru televiziune a IKEA Marea Britanie. Cu opt albume lansate și peste 1.200 de concerte susținute în cei 15 ani de carieră, Fanfara Ciocărlia este considerată un bun exemplu de succes – „Un sunet extrem de puternic”, era caracterizat într-un articol al publicației The Times of London maniera interpretativă a formației de suflători.

O VOCE ROMÂNEASCĂ

Viața și tradițiile românilor din Ungaria

14 OCTOMBRIE, LUNI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Montaj de muzică populară 17.55: Încheiere

15 OCTOMBRIE, MARȚI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.30: „Din 4 colțuri ale lumii” 17.55: Încheiere

16 OCTOMBRIE, MIERCURI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri 17.10: Reportaje, interviuri 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

17 OCTOMBRIE, JOI (Tiberiu Boca)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.30: Nota săptămânii semnată de Edda Ilyés 17.40: Revista presei 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

18 OCTOMBRIE, VINERI (Ștefan Crâsta)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Marieta Gavra: „Femei celebre” 16.30: Reportaje, interviuri 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

19 OCTOMBRIE, SÂMBĂTĂ (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Programul bisericilor ortodoxe și al adunărilor baptiste 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: „Pe undele Europei” – emisiune euroregională realizată de studiourile de radio din Timișoara și Seghedin 17.55: Încheiere

20 OCTOMBRIE, DUMINICĂ (Iulia Kaupert)

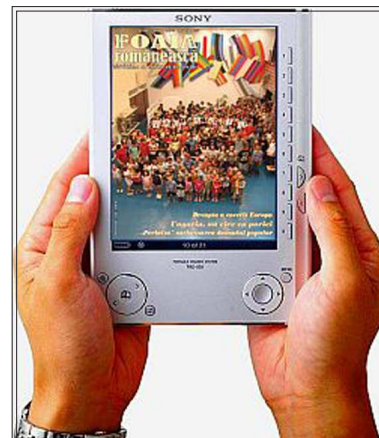
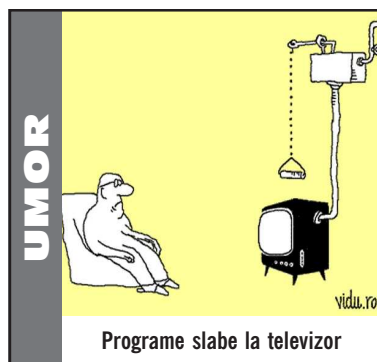
16.00: Introducere, cuprins 16.05: „În lumea credinței” – emisiune religioasă 17.00: Sinteza știrilor săptămânii 17.10: Retrospectiva săptămânii (spicui din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 17.55: Încheiere

Ecranul nostru

miercuri, 16 octombrie, m1, ora 12.55
joi, 17 octombrie, Duna TV, ora 7.00

În emisiunea în limba română a postului public de televiziune din Ungaria de această dată vă vom duce la Ziua Culturală a Românilor din Ungaria, eveniment care s-a desfășurat paralel cu o întrecere gastronomică, organizată tot de Autogovernarea pe Țară. De asemenea, veți putea vedea o relatare de la expoziția retrospectivă a artistului plastic Ștefan Oroian, care a avut loc la Institutul Cultural Român din Seghedin.

Realizator: Ștefan Crâsta

Abonați-vă la E-Foaia la prețul de anul trecut!

„E-Foaia” este varianta electronică a „Foi” tipărite. Cititorii „E-Foi” vor avea avantajul că vor putea citi paginile revistei în color și cu o zi mai devreme decât ceilalți abonați. „E-Foaia” va cuprinde și acele articole și fotografii, care în ediția online nu apar.

„E-Foaia” este realizată în format PDF și poate fi citită cu programul gratuit Adobe Reader, cu ajutorul căruia puteți să căutați expresii sau conținuturi, dar puteți și printa toată revista.

Abonamente la „E-Foaia”:
3 luni – 1200 ft
6 luni – 2000 ft
12 luni – 3500 ft

Glume

Pe 5 octombrie sărbătorim Ziua Mondială a Profesorilor. Dascălii sunt personaje nelipsite din bancurile românilor.

Examen în anul I de facultate. Profesorul stă cu fața la geam. Studentii copiază pe rupe. Când profesorul se întoarce cu fața la studenți, toți se prefac că scriu de zor...

Examen în anul II de facultate. Profesorul stă cu fața la geam. Studentii copiază pe rupe. Când profesorul se întoarce cu fața la studenți, aceștia copiază în continuare. Când profesorul bate cu pixul în masă, studenții se prefac că scriu de zor...

Examen în ultimul an de facultate. Profesorul stă cu fața la geam. Studentii copiază pe rupe. Când profesorul se întoarce cu fața la studenți, aceștia continuă cu copiatul. Când un student din ultimele rânduri bate cu pixul în masă, profesorul se întoarce cu fața la geam.

♦ ♦ ♦

Se spune că s-a petrecut la Politehnica din București. Studentii aveau examen, dar, nemergând la cursuri nici măcar nu-și cunoșteau profa. Un grup de studenți așteptau și ei... Vine o tipă faină cu un șal în jurul gâtului, iar unul din studenți zice:

– Iată vine un sol de pace c-o năframă-n vârf de băț.

Și toți se prăpădesc de râs. Se uită tipa atent la ei și intră în sală. Studentul în faptă:

– Waw! Am pus-o! E profa. Sigur mă pică.

Dar își încearcă totuși norocul și intră în sală. Când să tragă biletul cu subiectul, profa întreabă:

– Tu ești Mircea?

– Eu sunt doamnă. Dau acum sau vin la toamnă?!

Concurs de poezie românească la școala din Bătania

Continuând o tradiție de mai mulți ani, Fundația și Școala Generală Română „Lucian Magdu” din Bătania a organizat la sfârșitul săptămânii trecute, în ziua de 5 octombrie, concursul național de recitare, dedicat poetului Lucian Magdu. Acest concurs se organizează din doi în doi ani, anul acesta ajungând la cea de-a 12-a ediție. La concursul de poezie dedicat poetului și regizorului român din Bătania, Lucian Magdu (1937–1968), au participat elevi de la mai multe școli bilingve și de la instituții de învățământ din Ungaria, unde limba română se predă ca obiect de studiu alături de celelalte materii.

Concurenții au fost grupați în două categorii: școli bilingve și școli unde limba română se predă ca obiect de studiu. La ambele categorii, copiii au avut de recitat o poezie obligatorie din creațiile poetului Lucian Magdu, la propunerea organizatorilor și o poezie la alegere din creațiile poetilor români. Concurenții au sosit din diferite localități: Micherechi, Chitighaz, Julia, Aletea, Bedeu, Apateu, Leucușhaz și din Bătania. După concurs, elevii școlii generale din Bătania au susținut un frumos program artistic românesc cu cântece și poezie, dansuri populare și o scenetă din poveștile populare ale povestitorului otlăcan Mihai Purdi, care a emoționat publicul prin sensibilitatea și pregătirea elevilor participanți. Pentru programul cultural, copiii

au fost instruiți de cadrele didactice: Andrea Szenes (muzică: cor și interpreți); Sofia Pilan (dansuri, povești și poezie), iar prof. Anca Stana (scenetă).

Înainte ca elevii să înceapă programul artistic s-a ținut un moment de reculegere în amintirea răposatei Magdu Delia, sora poetului Lucian Magdu, care în urmă cu un an a trecut la cele veșnice. Doamna Delia a fost tot timpul prezentă la aceste concursuri, făcând parte din juriu.

La concurs au participat 16 copii de la școlile din localitățile mai sus amintite, iar înainte de premierea concurenților, toți copiii au primit diplomă de participare și un mic cadou.

Clasamentul concursului:

Secțiunea școlilor bilingve:

- Clasele 5–6
Locul I – Dora Misik – Bătania
Locul II – Leticia Denuța – Micherechi
Locul III – Lilian Daniel – Chitighaz

- Clasele 7–8
Locul I – Hajnal Putin – Bătania
Locul II – Andreea Olteanu – Chitighaz
Locul III – Dora Puha – Micherechi

Mențiuni au primit concurenții: Ádám Bozák–Aletea; Barbara Borszéki–Julia; Jazmin Bódé – Bedeu, Budai Boglárka– Aletea,

Cristopher Cozma – Julia, iar premiul revistei Cronica I-a primit Anett Buka din Bedeu.

Secțiunea școlilor unde limba română se predă ca obiect de studiu:

- Clasa a 6-a
Locul I – Boglárka Kovács – Apateu
Locul II – Zoltán Kotroczó – Leucușhaz

- Clasele 7–8
Locul I – Kristóf Oromós – Apateu
Locul II – Boglárka Ottlákán – Leucușhaz

Mențiune a primit Loretta Zámboori, elevă în clasa a 6-a la școala din Leucușhaz.
A. Butar

FOAIA
românească

11 octombrie 2013
www.foaia.hu

Săptămânal al românilor din Ungaria. Editat de Editura de presă și cărți „NOI”. Director: Eva Șimon. Colectiv redacțional: Anca Liana Butar, Ana Cioca Czesznak. Editura și redacția: 5700 Julia, str. Gh. Doja nr. 8., CP 95. Telefon: (66) 463-152, 361-789 Fax: (66) 463-152, E-mail: foaia@foaia.hu, Editor responsabil: Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, 5700 Julia, str. Gh. Doja nr. 8. Internet: www.romanul.hu, uniunea@romanul.hu. Tiparul: Schneider Nyomda Kft, 5700 Julia, str. Károlyi M. nr. 7. Index: 25291. ISSN 1418-8341. Abonamente la Foaia românească în județele Bács-Kiskun, Bichiș și Ciongrad se efectuează la oficiile poștale, iar în celelalte județe la adresa redacției atât personal, cât și prin cec poștal. Abonamentele pe anul 2013: 3 luni 1200 forinți; 6 luni 2400 forinți; 1 an 4800 forinți. Publicația apare cu sprijin de la Fondul de Subvenții al Ministerului Resurselor Umane (Budapesta, Ungaria) și de la Departamentul pentru Românii de Pretutindeni (București, România).